

MARJAN OGOREVC

MOČ
svobode

Avtobiografija bioterapevta

ZAHVALA

Hvaležen sem za življenje na čudovitem planetu Zemlja,
za vse izkušnje in izzive, ki sem jih doživel,
za vsa spoznanja in uvide,
za vse, ki sprejemate moje učenje,
za vse ljudi, s katerimi sem potoval v svoji odisejadi,
za vse učitelje, ki so mi predali svoje znanje in
za vse, ki ste mi pomagali zapisati to knjigo.

VSEBINA

Zahvala	5
Knjigi na pot	11
Moja odisejada je pot spoznanja in svobode	17

PRVO POGlavJE

ZAČETEK ŽIVLJENJA

Otroštvo	27
Kje sem prišel na svet.	35
Šola	40
Odhod v srednjo vojaško šolo.	62
Konec srednje šole	78

DRUGO POGlavJE

DELO V VOJSKI

Služba na podmornici.	83
Na podmornici.	89
Zapustim vojsko in Split.	115
Slovenska vojska	120
Šola za častnike	126

TRETJE POGLAVJE

ŠPORT

Delovanje v športu	131
Trenersko delo v atletiki.	133
Knjiga <i>Atletski meti</i>	147
Knjiga <i>Alternativna medicina v športu</i>	151

ČETRTO POGLAVJE

POTOVANJA

Odpiranje v svet.	159
Celostna potovanja	162
Sinajska puščava	166
Odhod v sinajsko puščavo	169
Dnevna dinamika v puščavi.	177
Jordanija	190
Turčija	201
Indija	214
Srečanja s šamani	224
Tuvanski šamani	225
Perujski šamani.	245
Svoboda je odgovornost	259
Andska planota.	261
Kako vstopiti v Hayu Marka?	266
Machu Picchu	267
Ostali šamani	278
Pri šamanu v Indoneziji	280

PETO POGLAVJE

TERAPIJE

Učenje terapevtskih metod	285
Reiki	287
Tečaj reikija	289
Učitelj reikija	291
Radiestezija	294
TUINA – kitajska terapevtska masaža	307
Biorgonomija	312
Knjiga <i>Biorgonomija: osnove in prakse</i>	321
Knjiga <i>Integralna biorgonomija</i>	324
Karmična diagnostika	325
Knjiga <i>Karmična diagnostika in energijsko zdravljenje</i>	337
Knjiga <i>Karmična diagnostika in varen vstop v človekovo biopolje</i>	340
Knjiga <i>Samozdravljenje s karmično diagnostiko</i>	343
Terapije karmične diagnostike	344
Nekatere najbolj pogoste težave, s katerimi so se ljudje obračali name	346
Težave povezane z Nezemljani	361
Najbolj pogosti vzroki težav	363
Pomen samospoznavanja in nenehnega dela na sebi	364
Samospoznavanje je ključ do notranje svobode	366
Delavnice karmične diagnostike za spremembo sebe	366

ŠESTO POGLAVJE
POUČEVANJE

Izobraževanje novih bioterapevtov	373
Začetek šole za bioterapevte.	382
Stopnje učenja	384
Šola za bioterapevte Tadej Pretner	394
Šola za bioterapevte na Poljskem	395
Šola za bioterapevte Jelena Jonke Strojnik.	398
Šola za bioterapevte Neli Rep	398
Knjiga <i>Sodobna bioterapija</i>	400

SEDMO POGLAVJE
OSTALE KNJIGE

Knjige kot nadgradnja pogleda na svet.	405
Knjiga <i>Iskanja</i>	407
Knjiga <i>Spreminjamo sebe, spreminjamo svet</i>	410
Knjiga <i>Človek, kam greš?</i>	415
Knjiga <i>Magija: most med znanostjo in religijo</i>	418
Knjiga <i>Popolna združitev: zlitje v tantričnem odnosu</i>	421
Knjiga <i>Nisem s tega planeta</i>	424
Knjiga <i>Izhod iz matrice</i>	426
Aktivacija možganskih sposobnosti	432
Umetna inteligenca	436
EPILOG.	446
VIRI	451

KNJIGI NA POT

Knjiga *Moč svobode* Marjana Ogorevca je globoka in osebna pripoved o življenjski poti, ki jo avtor metaforično povezuje z grškim junakom Odisejem. Tako kot Odisej se je tudi sam soočil s številnimi preizkušnjami in izzivi, ki so ga oblikovali. Njegova pot ni bila polna mitoloških pošasti, temveč notranjih bojev – soočanja s strahovi, dvomov in omejitev, pa tudi posebno močjo. Osrednji motiv knjige je potovanje – fizično in notranje. Njegov upor proti družbenim normam, ki nas ukalupljajo v poslušne posameznike, je osrednja nit njegove pripovedi. Že od otroštva je čutil, da obstaja nekaj več, kot ponuja omejen okvir družbe. Ta notranji nemir ga je vodil skozi najtežje trenutke, kjer se je moral soočiti z najtemnejšimi deli sebe. Prav ta proces ga je preoblikoval v človeka, ki danes z notranjim mirom čuti, da je našel svojo pravo pot in prišel na vrh.

Kot nakazuje že naslov knjige, je v njenem središču iskanje svobode – notranje in zunanje. Gre za zgodbo človeka, ki je skozi vse svoje življenjske preizkušnje, odkrivanja in delo na sebi neomajno stremel k tej svobodi. Ta se razkriva kot globoko razumevanje sebe, svojih omejitev in darov, ter kot pogum, da presežemo iluzije, ki nas držijo užete. Za avtorja je svoboda osvoboditev od zunanjih in notranjih vzorcev, ki omejujejo človekov potencial, ter življenje v harmoniji z lastno naravo, avtentičnostjo in univerzalnimi zakoni življenja. V tem kontekstu je moč globoko zaupanje vase in v lastno sposobnost

prepoznavanja resnice, premagovanja omejitev ter iskanja rešitev, ki izhajajo iz notranje jasnosti in želje po duhovni rasti.

Avtobiografija je edinstvena literarna oblika – pripoved o lastnem življenju, v kateri so prepleteni pomembni dogodki, dosežki, čustvene globine in razmisleki. Zato ta knjiga ni le kronološki pregled avtorjevih dogodkov, temveč intimen vpogled v misli in občutke človeka, ki je na svoji poti pomagal številnim ljudem, obenem pa vztrajno raziskoval tudi svojo lastno notranjo moč. Z gotovostjo lahko zatrdim, da ta knjiga ni zgolj klasična avtobiografija, temveč hkrati priročnik in učbenik za bodoče bioterapevte, pa tudi za vse, ki si želite sprememb v svojem življenju. Njena posebna vrednost je v tem, da avtor skozi svoje osebne izkušnje in bogato življenjsko pot razkriva raznolikost terapevtskih metod, s katerimi se je srečal, jih preizkusil, ovrednotil in nazadnje tudi vpeljal v svoje delo kot učitelj in bioterapevt. Marjan poudarja, da ni dovolj obvladati le eno terapevtsko metodo – bodisi meditacijo, karmično diagnostiko, regresijo, tajči, či gong, akupunkturo, refleksoterapijo, tradicionalno kitajsko medicino, reiki, radiestezijo, tantra ali katerokoli drugo tehniko. Ključ do uspeha je v radovednem raziskovanju, širjenju znanja in nadgrajevanju metod. Nobena metoda ni dokončna ali 'zacementirana', terapevt mora biti pripravljen gledati onkraj ustaljenih okvirjev ter iskati nova, celovitejša orodja za pomoč ljudem in sebi.

Marjan Ogorevc skozi svoje bogate terapevtske izkušnje ne le raziskuje metode, temveč jih tudi neprestano izpopolnjuje in uporablja kot orodje za pomoč ljudem in sebi. Tudi ta široka paleta znanj in neomajna predanost razumevanju človeka sta botrovali nastanku te knjige, kjer avtor še razloži, zakaj bolezen nastopi in kako jo lahko razumemo kot priložnost – skoraj kot 'darilo', ki nas opozori, da nekaj v našem življenju potrebuje temeljito spremembo. Bolezen je povabilo k drugačnemu načinu življenja, k poglobljenemu razmisleku o čustvovanju, odnosih in postavljanju življenjskih prioritet. Poudarja, da je ključnega pomena združevanje različnih pristopov, saj prav

povezovanje uradne in komplementarne medicine odpira možnosti za celovitejše razumevanje in zdravljenje človeka. Kar avtor sam dobro ve, saj je v več kot treh desetletjih obravnaval, pomagal ali prispeval k ozdravitvi več tisoč posameznikov.

Skozi strani knjige spoznamo, da mora vsak človek, podobno kot avtor sam, neprestano 'delati na sebi', raziskovati svoje notranje vzorce in čistiti škodljive navade. Ključ do uspeha je avtentičnost – živeti v skladu s samim seboj, svojo naravo in notranjo močjo. Knjiga bralcu sporoča, da terapevtsko delo ni le pomoč drugim, temveč tudi globok proces osebnega razvoja. Le tisti, ki si upa iskreno soočiti z lastnimi omejitvami in slabostmi, lahko postane resnično učinkovit pri svojem delu in lahko pomaga drugim. Zato knjiga *Moč svobode* presega klasične meje avtobiografije. Je bogat vir znanja, navdiha in praktičnih smernic za vse, ki jih zanima delo z ljudmi, predvsem pa je namenjena tistim, ki želijo razumeti globlji pomen bolezni, medsebojnih odnosov in osebne rasti.

Nastanek te knjige je bil vse prej kot načrtovan, a ravno v tem leži njena posebna moč. Marjan Ogorevc je bil v času pisanja svoje štirinajste knjige trdno prepričan, da pisanje avtobiografije sodi v poznejše obdobje njegovega življenja – v čas, ko človek za seboj pusti že večino poti in dosežkov, takrat je dejal, da je prav zdaj na vrhuncu svoje moči in da ostaja še veliko stvari, ki jih želi doseči in deliti z drugimi. A usoda je imela svoje načrte, njegova življenjska zgodba je želela biti zapisana zdaj, ne le kot zaključek poti, temveč kot navdih za vse, ki se podajajo na novo pot prav v tem trenutku.

Moj prvi stik s to knjigo je bil pravzaprav nenavaden. Avtor me je kot urednico povabil, naj 'pogledam', zakaj se mu je med pisanjem knjige, ki je kasneje dobila naslov *Izhod iz matrice*, pojavila blokada – trenutek, ko se je tok besed ustavil. Ko sem jo začela brati, sem začutila, da knjiga v sebi skriva dve ločeni zgodbi, kot dva vzporedna toka energije, ki vsaka zase iščeta svojo smer. Ker že poznam delo z

energijami, sem to tudi lahko preverila in potrdila. Prvi del, globoko iskren in pretresljivo oseben, je na približno 150 straneh razkrival Marjanove ključne življenjske prelomnice, dogodke in refleksije – trenutke, ki so ga oblikovali in klesali njegovo pot. Drugi del pa se je odpiral v svetove zavesti, kontrole in osvoboditve. V trenutku, ko se je razkrilo, da pred menoj ne stoji ena sama knjiga, temveč dve – vsaka s svojo enkratno zgodbo in sporočilom, je energija ponovno močno stekla. Tako je ob nastajanju knjige *Izhod iz matrice* spontano zaživela tudi Marjanova petnajsta knjiga – avtobiografija *Moč svobode*. Njen egregor se je oblikoval že v času izida *Izhod iz matrice*, do konca je bila napisana v izredno kratkem času. Ustvarjanje te knjige je bilo pravo doživetje, lahko bi rekla, prava poslastica. Besedilo me je hitro povleklo v zgodbo in ob branju sem močno začutila vse, kar je bilo zapisano – kot da podoživljam avtorjeve izkušnje, bivanje v podmornici, njegova potovanja na vse konce sveta ter energijo posebnih, svetih mest, ki jih je obiskal, srečanja s šamani ...

Verjamem, da bo to uspelo tudi vam, ko boste z isto globino vstopili v to knjigo in si dovolili, da jo začutite. Morda je bilo nekoliko težje za avtorja samega, saj je bilo to pisanje globoko očiščevalen proces – vrtenje filma, ko se je soočal z občutki krivic, spomini na lepe, pa tudi manj prijetne trenutke. Večkrat je dejal: »Tako me je treslo, ko sem pisal o tem, da sem vse občutil znova, kot da se dogaja tukaj in zdaj.« Med temi opisi izstopa izkušnja bivanja v podmornici in soočanja s smrtjo, ki ga je ob pisanju ponovno preplavila z močnimi čustvi in ga spomnila na intenzivnost dogodkov, ki so zaznamovali njegovo življenje.

V nasprotju z zahtevnim urejanjem njegove knjige *Izhod iz matrice*, polne kompleksnih energij in konceptov drugih svetov ter nenavadnih bitij, je bila avtobiografija pravo nasprotje – popotovanje, pri katerem je bilo delo urejanja knjige, ob avtorjevi sistematičnosti, jasnemu fokusu in skoraj vojaški disciplini, pravi užitek. Z velikim veseljem sem uredila to knjigo, saj nas življenje pogosto preseneti s

potmi, ki jih sprva morda ne razumemo, a nas vedno pripeljejo tja, kjer je naš pravi cilj. Ob tej knjigi sem spoznala, kako dolga in razgibana pot me kot učenko šole karmične diagnostike, katere idejni oče je Marjan Ogorevc in kjer še vedno z neomajno predanostjo predava, še čaka. Zavedam se, koliko znanja je še pred menoj, koliko neodkritih svetov me še vabi k raziskovanju ter kako dragocena je vsaka lekcija na tej poti osebne in duhovne rasti. Knjiga mi je ponudila vpogled v neskončne možnosti, ki jih življenje ponuja, in bila opomnik, da se lahko odpremo vsemu, kar nas še čaka. Sodelovanje pri tej knjigi me je napolnilo z globoko hvaležnostjo – za priložnost, da sem del tega procesa, za možnost, da tudi sama duhovno rastem, in za navdih, ki ga prinaša. Iskreno si želim, da boste ob branju tudi vi začutili to navdihujočo energijo, našli moč za spremembe, ki si jih želite, in pogum za njihovo uresničitev. Srečno na vaši poti!

Urednica dr. Petra Bole

MOJA ODISEJADA JE POT SPOZNANJA IN SVOBODE

Knjiga, ki je pred vami, opisuje moje življenje skozi življenjske izkušnje. Na svoji poti sem doživel različne preizkušnje, se učil in na koncu ugotovil, da sem svoboden. Modrost pravi, da če živiš in za sabo pustiš sledi, ki so v pomoč ljudem, potem si bil koristen. Na začetku je bila ta pot naporna, morda ne samo zaradi tega, ker je bila resnično težka, ampak predvsem zato, ker sem jo sam takó dojemal. Zagotovo pa lahko rečem, da je bila polna izzivov, ki so bili včasih na robu mogočega. Pisanje knjige mi je v spomin priklicalo vse tiste dogodke, ki sem jih v času, ko so se odvijali, potisnil v podzavest, saj so bili tako intenzivni, da zanje ni bilo mesta v zavestnem doživljanju.

Ko razmišljam o svoji življenjski poti, se pogosto spomnim na grškega junaka Odiseja – mitskega junaka, ki je šel skozi neverjetne preizkušnje, ki jim navadni smrtniki niso kos. Ko so mitski junaki opravili svoje poslanstvo, kar so seveda ljudje od njih pričakovali, so s tem sporočili, da je možno premagati še tako zahteven izziv, če si le dovolj odločen, predan in posvečen. Odiseja sem podrobno spoznal, ko sem za svojo knjigo *Nisem s tega sveta* preučeval mitske junake, ki so bili polbogovi in imeli nadčloveške sposobnosti. Ker pa so bili tudi ljudje, so posedovali še človeške lastnosti kot so ljubosumnje, jeza, obsojanje in predvsem maščevalnost. In ravno te jeze in maščevalnosti so se ljudje bali, zato so se jim želeli prikupiti in jim

biti vsečni. Kajti bogovom se ne smeš zameriti. Odisejeva zgodba, ki jo je Homer tako mojstrsko opisal, ni le mit, temveč simbolični prikaz potovanja, ki ga vsakdo izmed nas doživlja na svoji poti skozi življenje. Res pa je, da ima vsak od nas svojo zgodbo, ki ni primerljiva z Odisejevo. Od navadnega smrtnika se ne pričakuje, da bo imel tako intenzivne preizkušnje in izzive kot Odisej. Za vsakega, ki se mu je uspelo prebiti skozi svoje bolj ali manj zahtevno življenje in preživeti, je to opravljena naloga in zmaga. Največkrat pa po smrti človek res gre v pozabo.

Pri meni ni šlo kot pri Odiseju za pošasti ali jeznega boga, ki bi mi nastavljal pasti, temveč za notranje bitke, za soočanja s samim seboj, s svojimi strahovi, dvomi in omejitvami. Pri tem sem odkrival resnice o sebi, ki jih prej nisem poznal, in se soočal z deli sebe, ki sem jih morda želel prezreti. Skozi desetletja pa sem spoznal, da je bila to zame le priprava na največjo preizkušnjo v življenju, postati in biti bioterapevt, učitelj bodočih terapevtov in pisec strokovnih knjig. Brez vseh izzivov, ki so me na to pripravili, temu ne bi bil kos. Če pa bi že to vse naredil, ne bi imelo globine in se ne bi približalo pravemu znanju. Izvirno znanje lahko spoznaš takrat, ko se dotakneš zavesti, absolutnega, v katerem je vse znanje, vsi naravni zakoni, ki upravljajo materialni svet. V resnici ne gre za znanje, ampak za spoznanje in ponotranjanje ali integracijo v sebe.

Odisej, kot ga poznamo iz Homerjeve Odiseje, je junak, ki se ni le fizično, temveč tudi duševno in duhovno nenehno boril z izzivi, ki so ga skušali zlomiti. Njegove lastnosti, kot so izjemna vztrajnost, neomajna volja, sledenje cilju, bistrost in pogum, so bile ključne za njegovo preživetje in vrnitev domov. Te lastnosti prepoznavam tudi v sebi. Tako kot Odisej sem se moral naučiti, da prava moč ne izhaja zgolj iz telesne vzdržljivosti, ki mi je ne manjka, ali intelektualne sposobnosti, ki sem jo sčasoma razvil, gre za nekaj več, česar se ne da naučiti, ampak z izkušnjo spoznati. Na začetku poti sem bil prepričan, da je intelektualna sposobnost največ, kar lahko človek

razvije. Sčasoma sem prišel do spoznanja, da je intelekt le majhen del inteligence. Zavest ali absolutno je inteligentna, človek pa toliko, kot se mu uspe povezati z zavestjo. Danes vem, da je celoten izobraževalni sistem v materialistični paradigmi, v kateri ima znanost kot nekoč Cerkev absolutni primat v družbi, usmerjen v razvoj intelekta. Žal pa kot družba nimamo sistema oziroma načina učenja in usposabljanja za povezavo z zavestjo ter s tem za razvoj bolj pomembnega dela inteligence.

Dandanes se zavedam, da moč izhaja predvsem iz notranje moči, predanosti, posvečenosti, iz globoke neomajne vere vase in v svojo pot. Odisejeva sposobnost, da se je prilagodil situacijam, uporabil svojo bistrost in intuicijo, mu je omogočila, da je premostil vse ovire, ki so se mu postavljale na pot. Podobno sem tudi sam skozi življenje razvijal te lastnosti, se učil, kako obvladovati nepredvidljive situacije in kako ostati zvest samemu sebi, ne glede na zunanje okoliščine. Resda je velikokrat šlo za mojo trmo, sicer bi marsikdaj že prej odnehal. Na svoji poti sem predvsem na začetku zaradi uporniške narave mnogokrat na robu norosti prehodil dolge in večkrat ovinkaste poti, ki so me včasih pahnilo na rob obupa. Bili so trenutki, ko sem dvomil, ali bom sploh preživel, ko sem se počutil, kot da me življenje preizkuša do skrajnih meja. A kljub vsem preizkušnjam sem vztrajal. V teh najtemnejših trenutkih, ko se mi je zdelo, da me življenje želi potisniti na kolena, sem se moral soočiti s svojo notranjo temo, z lastnimi omejitvami in jih preseči. Tako kot Odisej sem moral prepoznati, da prava moč ne prihaja od zunaj, temveč od znotraj, iz globine lastnega srca in duše. To spoznanje je bilo zame ključnega pomena, saj me je po dolgotrajnih hudih preizkušnjah naučilo, da ni pomembno, kakšne so zunanje okoliščine, ampak kako se nanje odzovem, kakšno moč najdem v sebi, da se soočim z izzivi, ki mi jih prinaša življenje. Po teh spoznanjih lahko pišem in predavam iz izkušenj, ni mi treba kopirati in ponavljati za nekom pred sabo. Vem pa tudi, da sam ne morem nikogar ničesar naučiti. Lahko samo povem svoje izkušnje,

podam znanje, vsak pa se potem uči sam. Koliko podanega znanja sprejme, pa je odvisno od vsakega posameznika, od njegove pripravljenosti. Metaforično, če posejem seme v pripravljeno in zorano ter pognojeno zemljo, bo nekaj iz tega semena zrastle. Če pa posejem seme tu, v moji pisarni, ne bo zrastle nič. To pa je podobno, kot da znanje podajam nekemu, ki ni pripravljen.

Vseh 70 let svojega življenja sem se kot upornik boril proti temu, da bi me ukrotili in iz mene naredili poslušnega, pridnega in koristnega človeka po meri sistema. Poskus udomačitve se je stopnjeval od otroštva, osnovne šole, srednje vojaške šole in potem naprej v življenju. Skozi vse to sem se kalil in ta boj me je oblikoval, me utrdil in me pripeljal do spoznanja, da sem močan ravno zaradi tega, ker sem neukročen, in da me niso mogli zlomiti, čeprav so poskušali. Zdaj lahko z gotovostjo rečem, da jim je spodletelo. Če bi bili uspešni, te knjige, ki jo držite v rokah, prav gotovo ne bi bilo. Ne bi bilo teh misli, tega upora, te želje po svobodi, ki me je gnala naprej skozi vse življenje. Danes vem, da lahko vse dam, samo svobode ne. Ne pristajam na omejitve, ki so jih postavili tisti, ki so omejeni zaradi strahu in bi želeli, da v zaporu ostanejo tudi drugi.

Odraščal sem v svetu, v katerem je družba – sistem, in s tem tudi moji starši, učitelji ter drugi ljudje – težila k temu, da bi nas ohranjala užete v matrico, v strukturo, ki nas omejuje, oblikuje našo percepcijo in nas prepričuje, da je ta ujetost normalna. O tem sem pisal v prejšnji knjigi *Izhod iz matrice*. Že od mladosti sem intuitivno čutil, da s tem svetom nekaj ni v redu. Nekaj v meni je vedno znova kljubovalo okovom, nekaj, kar se je upiralo ukrotitvi. Moja totemska sveta žival je tiger. Večino živali se da udomačiti, tigra nikoli. Ta občutek, ta notranji nemir, ki me je spremljal že od otroštva, je bil kot tihi glas, ki mi je šepetal, da obstaja nekaj več, da je svet širši in globlji, kot se zdi na prvi pogled. Danes vem, da sem te pasti in preizkušnje potreboval, bile so moji preizkuševalci, kot je bil demon preizkuševalec Jezusa

v puščavi. Brez preizkušenj, tako kot športnik brez tekmovanja, ne veš, kje se nahajaš, kje so tvoje trenutne meje. Odisej ni le junak bitk, temveč tudi mojster strategije, znan po svoji taktiki in iskanju praktičnih rešitev, saj je vedno našel izhod iz navidezno brezizhodnih situacij. Tudi sam sem se večkrat znašel v situacijah, ki so se zdele nerešljive, v katerih ni bilo več niti upanja, kot na primer pri nesreči v podmornici, na kateri sem bil 11 let član posadke. Takrat v podmornici, ko sem izgubljal bitko z življenjem, sem se predal, sprejel, da bom umrl, in po tistem so me čudežno rešili. Vedno znova pa mi je prav zaradi vztrajnosti in pripravljenosti, da uporabim vse svoje znanje in izkušnje, uspelo prebroditi vse težave in se usmeriti k naslednjemu cilju. Šel sem neomajno, brezgrajno naprej kot športnik, ki postopoma osvaja manj pomembna tekmovanja, dokler na koncu ne postane olimpijski zmagovalec. Ja, danes se počutim kot olimpijski zmagovalec.

Že od samega začetka sem bil drugačen. Mama mi je povedala, da sem v njenem trebuhu neprestano brcal, kot da bi bil neučakan, da zapustim maternico. Ta nemir, ki sem ga nosil v sebi že od rojstva, je bil znak globoko zakoreninjenega upora, ki me je spremljal skozi vse življenje, danes pa vem, da tudi v prejšnjih življenjih na našem planetu in v življenjih zunaj Zemlje. Silil me je, da sem vedno iskal resnico, da nisem sprejel danih razlag in odgovorov, ki so mi jih ponujali. Porušil sem vse ograje, s katerimi so me omejevali, in spoznal, da je resnica preko ograje, splošnih dogovorov, na področju za večino nemogočega, pogosto na področju fenomena, ki se ga ne da razložiti. Fenomen lahko spoznaš z lastno ali tujo izkušnjo. Kot terapevt sem se z njim srečeval na terapijah, ko se je zgodila čudežna rešitev, čeprav sprva zanj ni bilo videti nobene možnosti. Ta ključavnica me je spremljala skozi vse življenje, oblikovala je moje odločitve in moj pogled na svet. Vse pa ima svojo ceno, ki sem jo plačal, saj je bilo moje življenje ena sama borba proti vsem in vsemu. Vendar pa sem danes, kljub tej prestani borbi, neverjetno močan, potrpežljiv in

iznajdljiv. Spoznal sem, da je prav ta boj, prav ta neomajna vztrajnost tista, ki me je oblikovala in mi dala moč, da sem se lahko soočal z izzivi, ki so mi bili dani.

V tej knjigi opisujem svojo osebno odisejado. Skozi leta sem se naučil, da so najtežje preizkušnje tiste, ki nas najbolj oblikujejo. Vsaka ovira, vsaka bolečina, vsako soočanje z neznanim me je klesalo in učilo o tem, kdo v resnici sem. Tako kot Odisej tudi sam nisem hotel, da bi moje življenje določali in usmerjali zunanji dogodki ali okoliščine. Namesto tega sem se odločil, da bom ostal predan sebi, neukročen, svoboden v svoji resnici in na svoji poti. To ni bila lahka pot, vendar je bila edina, ki sem jo lahko izbral, če sem želel ostati zvest samemu sebi. Danes vem, da sem si jo izbral, še preden sem se utelesil na našem čudovitem planetu. Vsak korak na tej poti je bil preizkus, vsaka odločitev je bila tehtana in preizkušana, a na koncu sem vedno izbral tisto pot, za katero sem čutil, da je prava, četudi je bila najtežja. Največkrat sem se odločal v nasprotju s tem, kar so mi svetovali in kar je bilo ljudem všečno. Za to moraš imeti tudi nekaj norosti, saj s premišljenostjo ne moreš doseči presežkov v družbi. Po dolgi in prehojeni poti sem danes uveljavljen bioterapevt, moje terapije temeljijo na karmični diagnostiki, ki jo bom opisal v nadaljevanju knjige. Moj poklic bioterapevta me je naučil, da so najpomembnejše lekcije v življenju tiste, ki jih pridobimo s pogumom in vztrajnostjo in seveda učenjem, raziskovanjem ter ozaveščanjem.

Ta spoznanja pa mi danes omogočajo, da pomagam drugim na njihovi poti. Moj poklic bioterapevta ni le poklic, je poklicanost in moje poslanstvo, ki me vodi, da delim svoja spoznanja, svoje izkušnje in svojo modrost z drugimi, ki se soočajo s podobnimi izzivi. V tej vlogi ne vidim le zdravljenja telesa, ampak predvsem psihe, ki išče pot k sebi, k svoji resnici. Tako sem lahko s terapijami pomagal tisočim ljudem v stiski. Danes pa se posvečam raziskavam, pisanju knjig in poučevanju novih terapevtov. V tej knjigi delim izkušnje in spoznanja, ki so me oblikovali v človeka, kakršen sem danes. Ne pišem kot junak,

temveč kot nekdo, ki je šel skozi ogenj in se iz njega vrnil močnejši. Moja zgodba je morda v marsičem podobna vaši, saj se vsi soočamo z izzivi, ki nas oblikujejo in preizkušajo. Vem namreč, da je vse, kar se dogaja okrog nas in nas drži ujete v matrici, del večjega načrta, skritega sistema, ki ga imenujem KULT in v katerega matrico smo nevede ujete. Ta sistem ne deluje le v fizičnem svetu, ampak tudi v nevidnih dimenzijah, ki jih večina ljudi ne zaznava. Vendar pa sem bil že ob prihodu na ta planet drugačen, neprilagojen, kot da bi bil rojen za to, da se uprem udomačenju. Morda prav zato, ker sem bil upornik, še preden sem se rodil. Moje življenje je bilo kot nekakšna šola za to, da sem spoznal, kdo v resnici sem, in se naučil, kako preživeti in uspeti v svetu, ki se trudi vse nas ujeti v svojo mrežo.

Želim vas spodbuditi, da tudi vi poiščete svojo resnico, da prepoznate svojo moč, ki se skriva globoko v vas. Kajti ne glede na to, kako težke so preizkušnje, ki nas doletijo, vedno obstaja pot naprej. Nikoli ne dobimo preizkušenj, za katere nimamo moči in rešitev. Vprašanje je le, ali smo dovolj odločni in uporabimo ves svoj potencial. V knjigi *Moč svobode* vas vabim, da skupaj z mano stopite na to pot, da skupaj odkrijemo, kaj pomeni biti resnično svoboden, neukročen in zvest samemu sebi – biti to, kar ste v svoji čisti zavesti. Nič na tem svetu ni darilo. Tisto, kar se moramo naučiti, se tudi naučimo. Naša izbira pa je, ali bo to zlepa ali zgrda.

PRVO POGlavJE

ZAČETEK ŽIVLJENJA

Bil je lep poletni dan. Pod večer sem se dobesedno privlekel domov, ves utrujen, umazan in v čudnem razpoloženju. Noge sem komaj še čutil, kot da sploh ne hodim po Zemlji. Med vračanjem, ko sem z vsakim korakom prihajal bliže domu, so moje misli tavale v neznano, kot da bi bil v nekem drugem svetu, kjer se resničnost in domišljija prepletata. Ta občutek se je poleti vedno znova vračal, v času, ko sem bil star med deset in dvanajst let. Bilo je najbolj intenzivno in zmedeno obdobje mojega življenja.

OTROŠTVO

Danes se še kako zavedam, da je vse, kar sem doživiljal v otroštvu, močno in morda usodno vplivalo na to, kdo danes sem. To, kar sem skozi vsa ta leta postal, je zapisano v knjigi, ki je pred vami. Otroštvo je globoko oblikovalo mojo osebnost. Vedno sem bil nekoliko uporniški, vedno sem čutil, da me poskušajo spraviti v družbene kalupe, ki me nikoli niso zanimali, prav nasprotno, upiral sem se jim. Čutil sem, da se moram upirati, če želim ostati zvest samemu sebi. V današnjem času bi se z mano verjetno ukvarjali zdravniki in psihologi in mi zaradi hiperaktivnosti predpisali kakšna zdravila.

◇ **Stroka je v povezavi s starši zelo kreativna in ima nešteto zamisli,**
◇ **kako zlomiti duha svobodnega otroka, ki še ni udomačen, ukročen.**

Njihov namen je, da nas naredijo pridne in poslušne. Pri tem pa otrok dobi še različne diagnoze in etikete, s katerimi ga zaznamujejo.

Ta občutek upora proti vsem se je vlekel skozi vse moje življenje, od otroštva, srednje vojaške šole, preko dela na podmornici in v Slovenski vojski, pa vse do terapevtskega dela. Vedno sem imel občutek, kot da sem na pragu nečesa velikega, čeprav nisem vedel natančno, kaj to je. Indijanci temu, kar sem zaznaval, rečejo veliki duh, ki je nad nami in vpliva na naše življenje. Na terapevtskem področju temu pravimo zavest ali polje. Teologi pa to silo imenujejo Bog. Moje izkušnje iz terapij so pokazale, da kadar polje ni dovolj močno, da bi se zgodila sprememba, je treba počakati. Morda oseba še ni pripravljena,

morda je treba še kaj spremeniti v njenem okolju ali pri drugih ljudeh. Izsiljevanje v tem primeru ne prinese nič dobrega. Vsakič, ko sem v življenju prestopil neko mejo, se je pred mano pojavila nova. Tako je vse do današnjega dne, nikoli ne zmanjka novih mej, ki jih moram prepoznati in prečkati. Vse pomembne stvari, ki sem jih spoznal, so bile onkraj dovoljenega, običajnega, družbeno sprejemljivega.

◇ **Dobesedno se vse najboljše nahaja onkraj meje, ki jo večina ljudi nikoli ne prestopi, saj ostajajo znotraj znanega in varnega, v svoji coni udobja in politične korektnosti.**

Pogosto tehtajo in razmišljajo, ali se tveganje izplača, zato se nikoli ne dotaknejo pravih stvari. Znanstveniki pa se raje držijo dogem in dogovorjenih resničnosti, saj bi v nasprotnem primeru tvegali obsojanje kolegov in umestitev v koš psevdoznanosti. Za znanstvenike tisto, česar ne morejo razložiti, preprosto ne obstaja ali pa postanejo verniki, ki slepo verjamejo svojim dogmam in hipotezam, ki jih postavljajo.

Vse, kar sem doživel v otroštvu, me je počasi in neopazno oblikovalo. Prebijal sem se skozi neskončen niz ovir, za njimi pa so sledile druge ovire in vsaka, ki sem jo premagal, me je okrepila. Iz okolja, v katerem sem odraščal, največkrat nisem dobil podpore ali razumevanja. Kako pa bi me sploh lahko razumeli, saj sami niso dostopali do stanj, ki sem jih doživljal. Intuitivno sem šel naprej kot žival, ki mora preživeti, in vedno sem našel moč, da sem se premaknil naprej, tudi ko ni bilo videti konca napornemu napredovanju in nisem videl cilja.

◇ **V mislih mi je ostal vtisnjen stavek, ki mi ga je nekoč izrekel moj učitelj karateja: »Če si ne predstavljaš, da udariš čez človeka v nekaj, kar je za njim, ne boš nikoli zmagal v borbi.«**

To sem si vzел k srcu – vedno sem gledal čez ovire, kot da ne obstajajo, videl sem tisto, kar je za njimi.